
15 липня 2012 / 16:24

Я не знаю, чи сяють зорі,
Я не знаю, звідки йде час...
Я ховаю всі думи у морі,
Що роз'єднує навіки нас.

Я не знаю, навіщо сміюся,
Бо той сміх – лиш відлуння журби...
Може, скоро і я схаменуся,
Відвернусь від тієї туги...

Я не вмю літати за хмари...
Я не вмю бачити сни...
Я тобою більше не марю,
Я стомилась від тої гри...

30 липня 2012 / 19:11

Забери в мене прокляті крила —
Я не хочу без тебе літати...
Я стомилася вірити в диво...
Я стомилась себе катувати...
Забери в мене мрію шалену
Й породи у мені німоту...
Я так довго хотіла на небо,
А тепер я іду в пустоту...
Відбери в мене світлу надію...
Нащо їй панувати в мені?...
Це вона породила ту мрію,
Що тепер помирає на дні...
Закрий сонце... Зроби, щоб потухло
Все те світло, що я віддала,
І зроби, щоб навіки заглухло
Те кохання, що я берегла...

Подаруй мені прокляті крила,
Щоб навіки на небі літати...
Я стомилася вірити в диво,
Я не вмію тебе не кохати...
Подаруй знов брехливу надію,
Щоб вона помирала в мені...
Я хотіла б залишити цю мрію,
Та вона лиш існує у сні...
Відімкни всі замки до темниці —
Я лиш в'язень свого почуття...
Я б хотіла лишитись в світлиці —
Та без тебе втрачаю життя...

9 серпня 2012 / 22:13

Вставай і йди вперед. Не озирайся –
Попереду безжальний бій...
Вставай! І більше не вертайся
Туди, де втратив свою ціль!
Вставай! Не варто спати в смутку,
Не варто мріять в тишині...
Тобі немає порятунку,
Для тебе спроби злічені...
Вставай! Бери штурвал у руки
І пропливай всі забуття...
Тобі не раз ще чути звуки,
Які гнітять твоє життя...
Вставай! Прокинься від томління –
І тобі зорі вкажуть шлях...
Не слухай власні помутніння –
Це черговий іржавий цвях...
Вставай!!! Забудь усі незгоди!!!
Для тебе краще є буття!!!
І вперто рвися до свободи –
Прямуй у світле майбуття!!!